

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 731/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Драгише Б. Слијепчевића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Ладевета ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Маја Ковачевић, адвокат у ..., против туженог Generali осигурање Србија АДО Београд, чији је пуномоћник Мирна Ракић Домазетовић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1415/21 од 02.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 03. новембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1415/21 од 02.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1415/21 од 02.02.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду 12П 929/2020 од 08.12.2020. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 10.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.08.2020. године до исплате, као и да тужиоцу исплати износ од 31.200,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом на досуђени износ трошкова почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 1415/21 од 02.02.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужени изјављује ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију којим је оспорио ревизијске наводе туженог и предложио одбацивање односно одбијање ревизије. Трошкове за састав одговора на ревизију и таксе за одговор на ревизију је тражио.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду трошкова које је тужилац имао у вези сачињавања записника о оштећењу возила од стране стручног лица, и то на начин који није у супротности са актуелном судском праксом. Ревидент оспорава правилност примене материјалног права од стране судова у доношењу закључка у погледу основаности тужбеног захтева. Материјално право на које ревидент указује, којим је уређен институт накнаде штете и у вези с тим подношења одштетног захтева не изискује ново тумачење права, уједначавање судске праксе, нити разматрање правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана. Ревидент у прилог наводима о потреби уједначавања судске праксе не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 23.09.2020. године. Вредност предмета спора је износ од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви за накнаду трошкова ревизијског поступка на основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП и то с обзиром да тужени није успео у ревизијском поступку, а у погледу тужиоца не ради се о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић